

9 Μαρτίου, 1994

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ/Η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ,
ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ,

Εφεσείοντες-Καθ' ων η Αίτηση,

v.

ΠΑΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων-Αιτητών.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1645)

-
- 5 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Διορισμοί — Διορισμός στη θέση Προϊστα-
μένου Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας — Παρουσία εκπροσώ-
που της ΟΥΝΕΣΚΟ κατά τη συνεδρία λήψης της επίδικης απόφα-
σης — Κατά πόσο είναι επιβεβλημένη — Οι περί Πανεπιστημίου
Κύπρου Νόμοι του 1989 και 1990, Άρθρο 33(2).
- 10 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Διορισμοί — Προσωπικές συνεντεύξεις
υποψηφίων — Η κλήση σε προσωπική συνέντευξη όλων των υπο-
ψηφίων δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε επιβεβλημένη — Οι περί Πα-
νεπιστημίου Κύπρου Κανονισμοί του 1990, Καν. 8(2).
- 15 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Διορισμοί — Προσόντα — Σχέδια υπηρε-
σίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Αξιολόγηση προσόντων υποψη-
φίων — Διακριτική εξουσία της Προσωρινής Διοικούσας Επιτρο-
πής.
- 20 Διοικητικά Συλλογικά Όργανα — Συνεδριάσεις — Υποχρέωση για
γνωστοποίηση συνεδριάσεων για λήψη αποφάσεων — Σύνθεση —
Πρόσωπα που δεν συμπεριλαμβάνονται, σύμφωνα με το Νόμο, στη
συνγκρότηση των πιο πάνω Οργάνων δεν επιτρέπεται να παρίστα-
νται κατά τη διάρκεια της διαλογικής συζήτησης μεταξύ των
μελών και της ψηφοφορίας για λήψη της σχετικής απόφασης.
- 25 Αναθεωρητική Έφεση — Το Δικαστήριο επανεξετάζει πλήρως την
υπόθεση — Βασικό επίδικο θέμα εξακολουθεί να είναι η εγκυρότη-
τα της επίδικης διοικητικής πράξης
- Αναθεωρητική Έφεση — Απόδειξη — Αρχές που διέπουν την προσα-
γωγή εγγράφων και μαρτυριών στις αναθεωρητικές εφέσεις.
- 25 Διοικητική Δικονομία — Το διοικητικό δικονομικό δίκαιο είναι ου-
σιαστικά ανακριτικό, ερευνητικό — Στη διοικητική δίκη ο Δικασ-
τής διευθύνει την έρευνα.

Λέξεις και Φράσεις — "Συμμετέχει" στο Άρθρο 33(2) του περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμου, 1989 (Ν.144/89).

Το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στη θέση Προϊσταμένου Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας από την Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου Κύπρου (η Επιτροπή).

5

Η νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης προσβλήθηκε με τις προσφυγές τριών από τους υποψηφίους που δεν επιλέχθηκαν, εφεσίβλητων στην παρούσα έφεση. Οι προσφυγές συνεκδικασθηκαν. Η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε για τους πιο κάτω λόγους:

1. Η συγκρότηση της Επιτροπής ήταν πλημμελής λόγω μη πρόσκλησης και παρουσίας στη συνεδρία που λήφθηκε η επίδικη απόφαση του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ κατά παράβαση του Άρθρου 33(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμων του 1989 και 1990, (Αφ. 144/89 και 137/90), (ο Νόμος).

10

2. Δεν κλήθηκαν σε συνέντευξη όλοι οι υποψήφιοι που πληρούσαν τα Σχέδια Υπηρεσίας κατά παράβαση του Κανονισμού 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου Κανονισμών του 1990 (οι Κανονισμοί).

15

3. Δεν έγινε η δέουσα έρευνα και σημειώθηκε πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την κατοχή από τον τρίτο εφεσίβλητο του προσόντος "πείρα" του Σχεδίου Υπηρεσίας.

20

Μετά παρέλευση δύο περίπου μηνών από την πρωτόδικη απόφαση οι εφεσείοντες - καθ' ων η αίτηση ζήτησαν με αίτηση με κλήση το επανάνοιγμα της υπόθεσης για την ακρόαση περαιτέρω επιχειρηματολογίας. Συγκεκριμένα ζήτησαν να καταθέσουν έγγραφα που αποδείκνυαν ότι ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ είχε κληθεί να παρευρεθεί στη συνεδρία της Επιτροπής. Η αίτηση απορρίφθηκε.

25

Λόγοι έφεσης:

1. Η συμμετοχή του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ με βάση το Άρθρο 33(2) δεν είναι επιβεβλημένη αλλά επιτρεπτή. Ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ προσκλήθηκε στη συνεδρία και δεν συμμετείχε.

5

2. Η κλήση σε συνέντευξη όλων των υποψηφίων που κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα δεν είναι απαραίτητη με βάση τον Κανονισμό 8(2).

10

3. Ο τρίτος εφεσίβλητος πληρούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας.

4. Η Επιτροπή έκανε επαρκή έρευνα για να επιλέξει τους υποψηφίους που θα καλούσε σε συνέντευξη.

Οι εφεσίβλητοι 1 και 2 κατέχωσαν αντέφεση με τους πιο κάτω λόγους:

15

3 Α.Α.Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α.

(α) Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, και

(β) Οι εφεσίβλητοι ήταν καταφανώς υπέρτεροι του ενδιαφερόμενου μέρους και έπρεπε να προτιμηθούν από αυτό.

5 Κατά την ακρόαση της έφεσης ενώπιον της Ολομέλειας υπήρξαν διωστάμενες απόψεις ως προς την ερμηνεία της παραγράφου (2) του Άρθρου 33 του Νόμου. Οι εφεσεύοντες υποστήριξαν ότι η Επιτροπή είχε μόνο υποχρέωση να γνωστοποιήσει τις συνεδρίες στον εκπρόσωπο της ΟΥΝΕΣΚΟ, ενώ ο τρίτος εφεσίβλητος εισήγηθηκε ότι η παρουσία του εκπροσώπου ήταν απαραίτητη για τη νομιμότητα της συνεδρίας.

10 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ανέφερε ότι με βάση τη γενική αρχή που διέπει τη σύνθεση των συλλογικών οργάνων της Διοίκησης στην συνεδρία που λαμβάνεται απόφαση, δεν επιτρέπεται να παρίστανται κατά τη διάρκεια της διαλογικής συζήτησης μεταξύ των μελών και της ψηφοφορίας για λήψη της σχετικής απόφασης, πρόσωπα που δεν συμπεριλαμβάνονται σύμφωνα με το Νόμο στη συγκρότησή τους. Στη συνέχεια, μετά από εκτενή αναφορά στη σχετική νομολογία, επέτρεψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

15 1. Από τα πρακτικά της Συνόδου της Επιτροπής, είναι φανερό ότι ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ συμμετείχε στις συνεδρίες στις 20 και 21 Δεκεμβρίου, 1990. Αναφορικά με την Σύνοδο που προγραμματίστηκε για τις 8 μέχρι 11 Φεβρουαρίου, 1991 υπήρχε επιστολή του εκπροσώπου ημερ. 5/1/1991, με την οποία εκφράζει τη λύπη του για την μη αποδοχή της πρόσκλησης να παρευρεθεί λόγω προηγούμενων υποχρεώσεων. Από τα πιο πάνω γεγονότα είναι φανερό ότι υπήρξε συμμόρφωση της Επιτροπής με το Άρθρο 33(2) του Νόμου.

30 2. Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι το ίδιο.

35 3. Στην αναθεωρητική έφεση το Δικαστήριο επανεξετάζει πλήρως την υπόθεση. Ο διάδικος δικαιούται στη γνώμη της Ολομέλειας του Δικαστηρίου.

40 4. Η προσαγωγή εγγράφων και μαρτυριών δεν ρυθμίζεται από το δίκαιο της αποδείξεως που ισχύει στις αστικές εφέσεις. Έγγραφα και άλλη μαρτυρία σχετικά με τα επίδικα θέματα γίνονται αποδεκτά σε όλα τα στάδια της δίχης τόσο πρωτοβάθμια όσο και δευτεροβάθμια.

5. Το διοικητικό δικονομικό δίκαιο είναι ουσιαστικά ανακριτικό, ερευνητικό και στη διοικητική δίχη είναι ο Δικαστής και όχι οι διάδικοι που διευθύνουν την έρευνα.

6. Είναι φανερό από το πρακτικό της Επιτροπής ότι ο τρίτος εφεσίβλητος, αν και κατείχε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, υστερούσε σε πείρα σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης έναντι των άλλων που κρίθηκαν καταλληλότεροι για επιλογή. Είναι για τον λόγο αυτό που δεν κλήθηκε σε συνέντευξη από την Επιτροπή. Η πείρα σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης ήταν μεταξύ των κριτηρίων. Δεν παραβιάστηκε ο Κανονισμός 8(2) των Κανονισμών από τη μη κλήση του πιο πάνω υποψηφίου σε συνέντευξη. 5

7. Ο ισχυρισμός των εφεσίβλητων 1 και 2 ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε το προσόν "Ενημερότης και ενδιαφέρον σε θέματα παιδείας, αθλητικών, καλλιτεχνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων" δεν ευσταθεί. Σύμφωνα με τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε για επτά χρόνια τη θέση του Διοικητικού Λειτουργού του ΙΞΕΤ και πρωτοστάτησε στην αναδιοργάνωση της Ξενοδοχειακής Σχολής. Επίσης συμμετείχε ενεργά στη δημιουργία της Ακαδημίας Δημόσιας Διοίκησης. 10 15

8. Η ερμηνεία και εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας ανήκει αποκλειστικά στη δικαιοδοσία της Διοίκησης. Η κατοχή των προσόντων είναι θέμα πραγματικό. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η απόφαση της Διοίκησης είναι εύλογα επιτρεπτή. 20

9. Το Δικαστήριο δεν έχει ικανοποιηθεί ότι οι εφεσίβλητοι έχουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Η έφεση επιτρέπεται. Η αντίφεση απορρίπτεται. Ο προσβαλλόμενος διορισμός επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 25

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Στεφάνου & Άλλος ν Του Πανεπιστημίου Κύπρου. Απόφαση ημερ. 14/9/1992.

Hadjieftychiou v Republic (1985) 3 C.L.R. 921.

Κυριακίδης & Άλλοι ν Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 6/4/1992. 30

Gavriel v Republic (Minister of Education) (1967) 3 C.L.R. 638.

Aristides v Republic (1986) 3 C.L.R. 466.

Πετρίδης ν Αρχής Βιομηχανικής Καταρτίσεως Κύπρου. Απόφαση ημερ. 22/4/1989. 35

Χ"Βασιλείου ν Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού. Απόφαση ημερ. 14/3/1991.

Παναγιώτου ν Υπουργού Παιδείας & Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 270.

Republic (Council of Ministers) v Vassiliades (1967) 3 C.L.R. 82.

3 Α.Α.Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α.

Pikis v Republic (Minister of Interior & Another) (1968) 3 C.L.R. 303.

Constantinides v Republic (Minister of Finance) (1969) 3 C.L.R. 523.

Papadopoulos v Republic (Council of Ministers) (1970) 3 C.L.R. 169.

5 *Republic (Minister of Finance) v Pericleous (1972) 3 C.L.R. 63.*

Republic (Public Service Commission) v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.

Othonos & Another v The Republic of Cyprus. Αναθ. Έφεση. Απόφαση ημερ. 19.4.1989.

10 *Κυπριακή Δημοκρατία ν Χ"Παντελή. Αναθ. Έφεση. Απόφαση ημερ. 25/4/1989.*

Kyriakides v The Republic (Minister of Interior) 1 R.S.C.C. 66.

Christou v Republic (Public Service Commission) (1969) 3 C.L.R. 134.

15 *Κυπριακή Δημοκρατία ν Kassinos Construction Ltd., Αναθ. Εφέσεις. Απόφαση ημερ. 16/11/1990.*

Μαλάης & Άλλοι ν Δημοκρατίας (1965) 3 Α.Α.Δ. 572.

Απόφαση Συμβουλίου Επικρατείας 1212/1963.

Έφεση.

20 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Χ"Τσαγγάρης, Δ.) που δόθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου, 1992 (Προσφυγές αρ. 420/91 και 422/91) με την οποία ακύρωσε την απόφαση των εφεσείοντων για διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Προϊσταμένου Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους εφεσείοντες.

Ε. Ευσταθίου με Κ. Ευσταθίου, για τους εφεσίβλητους Παύλο Κωνσταντίνου και Ζωή Στεφάνου.

Α. Παντελίδης, για τον εφεσίβλητο Βραχίμη Χ" Χάννα.

Μ. Κυπριανού, για το Ε/Μ Ανδρέα Χριστοφίδη.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον Απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που, στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, ακύρωσε την απόφαση της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Κύπρου, (η "Επιτροπή"), για διορισμό του Ανδρέα Χριστοφίδη (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), στη θέση Προϊσταμένου Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας. 5 10

Η Επιτροπή, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2549, ημερομηνίας 26 Οκτωβρίου, 1990, Αριθμός Γνωστοποίησης 3340, σελ. 1264 μέχρι 1266, προκήρυξε αριθμό κενών θέσεων, μεταξύ των οποίων Προϊσταμένου Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας. 15

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

Υποβλήθηκαν 34 αιτήσεις.

Η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις αιτήσεις σε συνεδρίες της στις 18 και 19 Δεκεμβρίου, 1990. Αποφάσισε ότι επτά αιτητές δεν κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υψηλότητας. Από τους υπόλοιπους επέλεξε εννέα για προσωπική συνέντευξη, μεταξύ των οποίων το ενδιαφερόμενο μέρος και τους εφεσίβλητους Παύλο Κωνσταντίνου και Ζωή Στεφάνου. 20

Στις 12 Φεβρουαρίου, 1991, δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη επτά υποψήφιους, γιατί ένας αποσύρθηκε και άλλος δεν προσήλθε. 25

Η Επιτροπή, τελικά, επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος ως το καταλληλότερο για διορισμό στη θέση.

Οι εφεσίβλητοι με τις Προσφυγές Αρ. 420/91, 422/91 και 451/91, αντίστοιχα, πρόσβαλαν τη νομιμότητα της πιο 30

πάνω απόφασης.

Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν από Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, ο οποίος ακύρωσε την επίδικη απόφαση, για τους πιο κάτω λόγους:-

5 1. Πλημμελής συγκρότηση της Επιτροπής, γιατί ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ, του οποίου η παρουσία είναι απαραίτητη, δεν προσκλήθηκε και δεν παρευρέθηκε στη συνεδρία που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, αντίθετα με την πρόνοια του Άρθρου 33(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμων του 1989 και 1990, (Αρ. 144/89 και 137/90), (ο "Νόμος").

10 2. Παράλειψη κλήσης σε συνέντευξη όλων των υποψηφίων που πληρούσαν τα Σχέδια Υψηλεσίας, η οποία δεν είναι μόνο επιθυμητή αλλά και επιτακτική, σύμφωνα με τον Κανονισμό 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 162/90, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Τόμος ΙΙ, σελ. 639, (οι "Κανονισμοί").

20 3. Ανεπαρκής έρευνα και πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την κατοχή από τον εφεσίβλητο Χ" Χάννα του προσόντος "πείρα" του Σχεδίου Υψηλεσίας.

Οι εφεσεύοντες πρόβαλαν οκτώ λόγους εφέσεως, οι οποίοι, όμως, αναπτύχθηκαν στις πιο κάτω ενότητες:-

25 1. Το Άρθρο 33(2) του Νόμου δεν επιβάλλει τη συμμετοχή του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ στις συνεδρίες της Επιτροπής, αλλά την επιτρέπει. Ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ προσκλήθηκε στη συνεδρία και δε συμμετείχε.

30 2. Ο Κανονισμός 8(2) δεν καθιστά απαραίτητη την κλήση σε συνέντευξη όλων των υποψηφίων που κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα.

3. Ο εφεσίβλητος Χ" Χάννας πληρούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας.

4. Η Επιτροπή έκαμε επαρκή έρευνα για να καταλήξει ποιους υποψήφιους θα καλέσει σε συνέντευξη.

Οι εφεσίβλητοι Κωνσταντίνου και Στεφάνου με αντέφραση ήγειραν τους πιο κάτω λόγους, που δεν αποφασίστηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο:- 5

(α) Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε τα προσόντα τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας· και

(β) Οι εφεσίβλητοι υπερερούσαν καταφανώς του ενδιαφερομένου μέρους και έπρεπε να προτιμηθούν αντί αυτού. 10

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου ιδρύθηκε και λειτουργεί με βάση το Νόμο.

Το Άρθρο 33(1) και (2) έχει:- 15

"33(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή που αποτελείται από επτά μέλη έντεκα μέλη με ακαδημαϊκή προέλευση.

Νοείται ότι η ιδιότητα του μέλους της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής είναι ασυμβίβαστη με το αξίωμα του Υπουργού ή του Βουλευτή. 20

(2) Στις συνεδρίες της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής συμμετέχει ως σύμβουλος/παρατηρητής και ένας εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ ο οποίος ορίζεται για το σκοπό αυτό από το Υπουργικό Συμβούλιο μετά από συνεννόηση με την ΟΥΝΕΣΚΟ." 25

Ο εφεσίβλητος Χ" Χάννας πρόβαλε στην προσφυγή ότι η συγκρότηση της Επιτροπής ήταν πλημμελής, γιατί δεν προσκλήθηκε και δεν παραβρέθηκε ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ στις συνεδριάσεις κατά τις οποίες λήφθηκε η 30
προσβαλλόμενη απόφαση.

Ο πρωτόδικος Δικαστής υιοθέτησε και εφάρμοσε το πιο κάτω απόσπασμα από την Απόφαση Ζωή Στεφάνου και Άλλος ν. Του Πανεπιστημίου Κύπρου, Υποθέσεις Αρ. 421/91 και 450/91, που δόθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου, 1992, και δε δημοσιεύτηκε ακόμα και που εφεσιβλήθηκε με την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1646 - (σελ. 5-6):-

10 "Το άρθρο 33(2) του περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμου, 1989 (Ν 144/89) προβλέπει τη συμμετοχή υπό συμβουλευτική ιδιότητα, εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ ως συμβούλου/παρατηρητή. Η ρηματική διατύπωση για την αναγκαιότητα της συμμετοχής του, 'συμμετέχει', καθιστά την παρουσία του στοιχείο απαραίτητο για τη συγκρότηση της Επιτροπής και εξισώνει τη συμμετοχή του, για τους σκοπούς συγκρότησης του σώματος, με εκείνη των μελών του. Η γνωστοποίηση των συνεδριάσεων συλλογικού οργάνου στα μέλη αποτελεί απαρέγκλιτη υποχρέωση, παρέκκλιση από την οποία καθιστά τη συγκρότησή του πλημμελή. Η υποχρέωση για γνωστοποίηση επεκτείνεται και στα μέλη που συμμετέχουν υπό συμβουλευτική ιδιότητα. [βλ. *Hadjieftychiou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 921, και Υπόθεση 1212/63 - Ευρετήριο Νομολογίας Συμβουλίου της Επικρατείας 1961-1970, Τόμος 2, σ. 60, παρ. 329].

.....

25 'Όχι μόνο το γράμμα επιβάλλει ρητά τη συμμετοχή του αντιπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, αλλά και το πνεύμα του νόμου κατατείνει προς την ίδια κατεύθυνση ενόψει της σημασίας της συμβολής που μπορεί να παρέχει για την άρτια στελέχωση των υπηρεσιών του Πανεπιστημίου."

Κατά τη διάρκεια της πρωτόδικης διαδικασίας, ο δικηγόρος του εφεσίβλητου Χ" Χάννα ισχυρίστηκε ότι δεν προσκλήθηκε ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ, ενώ ο δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι ο εκπρόσωπος 35 της ΟΥΝΕΣΚΟ προσκλήθηκε, αλλά δεν παραβρέθηκε.

Η Απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου επιφυλάχθηκε στις 16 Ιουλίου, 1992.

Στις 18 Σεπτεμβρίου, 1992, οι εφεσεϊόντες - καθ' ων η αίτηση ζήτησαν, με αίτηση με κλήση, το επανάνοιγμα της υπόθεσης για την ακρόαση περαιτέρω επιχειρηματολογίας. 5

Κατά την ακρόαση της αίτησης, ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων είπε ότι ζητούσε να επιτραπεί το επανάνοιγμα της υπόθεσης για να καταθέσει έγγραφα που αποδεικνυαν ότι ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ είχε κληθεί να παρευρεθεί στη συνεδρία της Επιτροπής. 10

Ο πρωτόδικος Δικαστής απέρριψε την αίτηση.

Στην εκκαλούμενη Απόφαση είπε ότι το πιο πάνω απόσπασμα από την Απόφαση στις Υποθέσεις Αρ. 421/91 και 450/91 αντανακλούσε και τις δικές του απόψεις επί του θέματος. 15

Ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων εισηγήθηκε ότι η παράγραφος (2) του Άρθρου 33 του Νόμου, απλώς δίδει δικαίωμα στον εκπρόσωπο της ΟΥΝΕΣΚΟ να συμμετέχει στις συνεδρίες της Επιτροπής και η μόνη υποχρέωση της Επιτροπής είναι να γνωστοποιήσει τις συνεδρίες σ' αυτό. Η πραγματική συμμετοχή του, όμως, δεν είναι απαραίτητη για τη νομιμότητα της συνεδρίας. 20

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου Χ"Χάνα εισηγήθηκε ότι η ορθή ερμηνεία της επίδικης παραγράφου του Νόμου είναι ότι η παρουσία του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ είναι απαραίτητη για τη νομιμότητα της συνεδρίας. Πρέπει να παρίσταται κάποιος εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ, όχι απαραίτητα ο ίδιος. Το δε Υπουργικό Συμβούλιο πρέπει να ορίζει και αντικαταστάτες του που να παραβρισκούνται, αν το οριζόμενο άτομο ασθενεί ή κωλύεται για οποιοδήποτε λόγο. 25 30

Για υποστήριξη της θέσης του παρέθεσε το Σύγγραμμα

- "Σύστημα του Συνταγματικού Δικαίου της Ελλάδος" Ν.Ν. Σαριπόλου, Τόμος Γ, Τετάρτη Έκδοση, Ανατύπωση 1987, σελ. 325-326. Στις σελίδες αυτές ο συγγραφέας παραθέτει το κείμενο του Άρθρου του Καταστατικού της Ιεράς Συνόδου νόμου του 1852. Αυτό είναι ειδικό νομοθέτημα και καμιά επιρροή δεν ασκεί στην παρούσα υπόθεση.

- Στην Υπόθεση Αρ. 419/91 - Ανδρέας Κυριακίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (Απόφαση δόθηκε στις 6 Απριλίου, 1992, δε δημοσιεύτηκε ακόμα) - άλλος Δικαστής, ερμηνεύοντας την επίδικη παράγραφο, είπε ότι η γραμματική διατύπωση αυτής και η απλή χρήση του ενεστώτα δε δημιουργεί οποιαδήποτε σαφή επιταγή ή υποχρέωση της Διοίκησης για θετική ενέργεια. Ο ρόλος του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, όπως γίνεται φανερό από το ίδιο κείμενο, είναι καθαρά συμβουλευτικός. Η κλήση και συμμετοχή του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ στις συνεδρίες της Επιτροπής δεν είναι υποχρεωτική, αλλά είναι "θέμα το οποίο αφέθηκε στη διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου οργάνου".
- 20 Η συγκρότηση της Επιτροπής προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο του Άρθρου 33 του Νόμου.

- Με τη δεύτερη παράγραφο νομιμοποιείται η συμμετοχή του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ στις συνεδρίες της Επιτροπής, ως συμβούλου/παρατηρητή, ο οποίος ορίζεται για το σκοπό αυτό από το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από συνεννόηση με την ΟΥΝΕΣΚΟ.

- Σύμφωνα με τη γενική αρχή που διέπει τη σύνθεση των συλλογικών οργάνων της Διοίκησης, στη συνεδρία - σύσκεψη που λαμβάνεται απόφαση δεν επιτρέπεται να παρίστανται κατά τη διάρκεια της διαλογικής συζήτησης μεταξύ των μελών και της ψηφοφορίας για λήψη της σχετικής απόφασης, πρόσωπα που δε συμπεριλαμβάνονται στη, σύμφωνα με το Νόμο, συγκρότησή τους - (βλ., μεταξύ άλλων, *Andreas Gavriel v. Republic (Minister of Education)* (1967) 3 C.L.R. 638, 646, 647· *Aristides v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 466, 474· *Κώστας Πετρίδης ν. Αρχής Βιομηχανικής*

Στυλιανίδης, Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. (1994)

Καταρτίσεως Κύπρου, Υπόθεση Αρ. 392/85, (Απόφαση δόθηκε στις 22 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· Ανδρέας Χ"Βασιλείου ν. Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού, Υπόθεση Αρ. 295/88, (Απόφαση δόθηκε στις 14 Μαρτίου, 1991, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

5

Χωρίς την πρόβλεψη της παραγράφου (2) του Άρθρου 33, η παρουσία εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ στις συνεδρίες της Επιτροπής θα καθιστούσε την οποιαδήποτε απόφαση άκυρη - (βλ., μεταξύ άλλων, Νίκος Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 270).

10

Ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ συμμετέχει με συμβουλευτική ιδιότητα μόνο. Η παρουσία του είναι χρήσιμη σε ένα ίδρυμα όπως το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Δεν είναι μέλος της Διοικούσας Επιτροπής. Απλώς εξουσιοδοτείται η παρουσία του.

15

Η φυσική έννοια των λέξεων και η τελεολογική ερμηνεία υποστηρίζουν την πιο πάνω θέση.

Η επιφύλαξη στο Άρθρο 4(2) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969, (Αρ. 10/69), πρόβλεπε ότι:-

20

"Νοείται ότι ο Διευθυντής Εκπαιδεύσεως, ο Διευθυντής του Τμήματος Προσωπικού της Δημοκρατίας και ο οικείος Τμηματάρχης του Υπουργείου δικαιούνται όπως παρίστανται κατά τας συνεδριάσεις της Επιτροπής και εκφέρουν τας γνώμας αυτών αλλά άνευ δικαιώματος ψήφου."

25

Στην υπόθεση *HadjiEftychiou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 921, στη σελ. 925 ειπώθηκε ότι συμμόρφωση προς την επιφύλαξη του Άρθρου 4(2) του Νόμου 10/69 ικανοποιείτο με κοινοποίηση της συνεδρίας της Επιτροπής στο Διευθυντή του Τμήματος Προσωπικού και εναπόκειται στον ίδιο να αποφασίσει, σε κάθε περίπτωση, εάν θα παρίστατο για να εκφέρει τη γνώμη του. Στην ίδια σελίδα αναφέρεται:-

30

3 Α.Α.Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. Στυλιανίδης, Δ.

"It is, in my opinion, clear that even a member of a collective organ who does not have the right to vote at its meetings has to be duly notified about them so that he may attend them if he so wishes ..."

- 5 Στην Υπόθεση 1212/1963 του Συμβουλίου της Επικρατείας διαβάζουμε:-

10 "Επειδή κατά το άρθρο 4 παράγρ. 5 εδ. 1 του Καταστατικού του Ταμείου (εγκριθέντος διά της υπ' αριθμ. 52521 της 27.9/14.10.1939 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, κυρωθείσης διά του άρθρου 1 του Ν.Δ. 4096/1960), εις τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου παρίσταται άνευ ψήφου Κυβερνητικός Επίτροπος, κατά δε το εδαφ. 8 του αυτού άρθρου ο Κυβερνητικός Επίτροπος και ο αναπληρωτής του διορίζονται διά πράξεως του Υπουργού Εργασίας και καλείται πάντοτε επί ποινή ακυρότητος της συνεδριάσεως εις πάσας τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

.....

- 20 Επειδή εκ των ανωτέρω υπό του Ταμείου παρεχομένων στοιχείων δεν αποδεικνύεται ότι εγένετο επίδοσις της προσκλήσεως κατά νόμιμον τρόπον εις τον μη παραστάντα αναπληρωτήν κυβερνητικόν επίτροπον και
25 κατ' ακολουθίαν η προσβαλλόμενη πράξις δέον όπως ακυρωθή λόγω ακυρότητος της συνεδριάσεως, καθ' ήν εξεδόθη αυτή, συμφώνως προς την ανωτέρω παραταθείσαν διάταξιν."

- 30 Στην πρωτόδικη διαδικασία υπήρχαν συγκρουόμενοι ισχυρισμοί, αναφορικά με την πρόσκληση του εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ. Στην ενώπιόν μας διαδικασία ο κ. Τριανταφυλλίδης παρουσίασε δύο έγγραφα: Τα πρακτικά της Στ' Συνόδου της Επιτροπής, που έγινε μεταξύ 15 και 21 Δεκεμβρίου, 1990 - (Τεκμήριο 1) - και επιστολή του κ. Sylvain Lourie, Εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, ημερομηνίας 5 Ιανουαρίου, 1991, που απευθύνθηκε στον κ. Νίκο

Στυλιανίδης, Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. (1994)

Βάκη, Secretariat University of Cyprus, λήφθηκε από το Πανεπιστήμιο στις 11 Ιανουαρίου, 1991, όπως φανερώνει η σφραγίδα που τέθηκε, και μονογραφήθηκε από τον κ. Βάκη στις 13 Ιανουαρίου, 1991 - (Τεκμήριο 2).

Από τα πρακτικά - Τεκμήριο 1 - είναι φανερό ότι ο κ. 5
Lourie συμμετείχε στις συνεδρίες στις 20 και 21 Δεκεμβρίου, 1990.

Η 7η Σύνοδος προγραμματίστηκε, σύμφωνα με τα πρακτικά, για τις 8 μέχρι 11 Φεβρουαρίου, 1991.

Η επιστολή της 5ης Ιανουαρίου, 1991, έχει:- 10

"Thank you for your phone call renewing your invitation to attend the next session of the Interim Governing Board from 8 through 12 February 1991.

Although I am aware of the importance of some of the agenda items to be handled, and in particular the 15
interviews and selection of the administrative staff of the University, I am obliged most regretfully to decline this invitation. The dates of previous commitments were switched and these coincide now with the Board Session.

Please transmit my apologies to our Chairperson and 20
the other Board members.

I certainly will make sure that I am present at the next session."

Ο κ. Παντελίδης ισχυρίστηκε ότι τα έγγραφα αυτά δεν είναι αποδεκτά, γιατί, ενώ ήταν στην κατοχή των εφεσείων 25
κατά την πρωτόδικη διαδικασία, δεν παρουσιάστηκαν και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να παρουσιαστούν στην έφεση. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι πρέπει να αποδοθεί μηδενική σημασία στην επιστολή, γιατί δεν παρουσιάστηκε στην πρωτόδικη διαδικασία, και υπέβαλε ότι η 30
επιστολή αυτή μπορεί να στάλθηκε και εκ των υστέρων.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης εισηγήθηκε ότι στην αναθεωρητική έφεση γίνεται επανεξέταση της υπόθεσης, αντικείμενο της έφεσης είναι η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, το σύστημα είναι μάλλον ερευνητικό και τα έγγραφα αυτά μπορούν να παρουσιαστούν ως αποδεκτή μαρτυρία.

Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης είναι διαφορετική από τη φύση της έφεσης σε αστικές υποθέσεις, λόγω της διαφοράς μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών - (βλ. *Republic (Council of Ministers) v. Christakis Vassiliades* (1967) 3 C.L.R. 82).

Το αντικείμενο προσφυγής είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της ίδιας πράξης ή απόφασης - (βλ. *Costas Piki v. Republic (Minister of Interior and Another)* (1968) 3 C.L.R. 303, 305, 306· *George Constantinides v. Republic (Minister of Finance)* (1969) 3 C.L.R. 523· *Miltiades Papadopoulos v. Republic (Council of Ministers)* (1970) 3 C.L.R. 169· *Republic (Minister of Finance) v. Savvas Pericleous* (1972) 3 C.L.R. 63, στη σελ. 68).

Το Δικαστήριο στην αναθεωρητική έφεση προσεγγίζει το θέμα με πλήρη επανεξέταση της υπόθεσης, αναφερόμενο στα θέματα που εγείρονται από τον εφεσείοντα στην έφεση, ή στην έκταση που δεν είχαν αποφασιστεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο, ή στα θέματα που εγείρονται στην αντέφεση. Ο διάδικος δικαιούται στη γνώμη της Ολομέλειας του Δικαστηρίου - (βλ., μεταξύ άλλων, *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594· *Stavros Othonos and Another v. The Republic of Cyprus*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 720, (Απόφαση δόθηκε στις 19 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Χατζηπαντελή*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

Η προσαγωγή εγγράφων και μαρτυριών δε ρυθμίζε-

Στυλιανίδης, Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. (1994)

ται από το δίκαιο της αποδείξεως που ισχύει στις αστικές εφέσεις.

Το Δικαστήριο, στην Αναθεωρητική του Δικαιοδοσία, έχει ευρεία εξουσία να δεχθεί μαρτυρία για οποιοδήποτε σημείο ή ζήτημα, που κρίνει σχετική και αναγκαία για την 5
απόφαση των θεμάτων που εγείρονται στην προσφυγή ή την έφεση, αναφορικά με τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης.

Στην υπόθεση *Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66, ειπώθηκε στη σελ. 69:- 10

"With regard to the law and rules of evidence, in particular, this Court, of course, will first look for guidance to the law and rules of evidence applicable in Cyprus in respect of other courts but whenever it deems it necessary for the proper fulfilment of its mission under 15
the Constitution it will not hesitate to relax or even depart from such law and rules of evidence."

Στην υπόθεση *Costas Christou v. Republic (Public Service Commission)* (1969) 3 C.L.R. 134, στις σελ. 150-151 20
ειπώθηκε:-

"... the parties to revisional jurisdiction proceedings, under Article 146 of the Constitution, are at liberty to adduce proof in support of their contentions. But, it is absolutely clear, on the other hand, that the ultimate 25
responsibility for, and control of, the reception of evidence in such proceedings, lies with the trial Judge, in the discharge of his inquisitorial function in relation to the validity of the administrative action, or omission, which is sub judice before the Court.

A trial Judge has quite a wide discretion in this 30
respect, but such discretion has to be exercised in a manner which is, inter alia, compatible with the paramount object of the existence of the revisional jurisdiction under Article 146, namely, to ensure good

3 Α.Α.Δ. Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. Στυλιανίδης, Δ.

administration; therefore, such discretion cannot be exercised in a manner which will be inconsistent with good administration."

5 Στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία ν. C. Kassinos Construction Ltd.*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 982 και 983, (Απόφαση δόθηκε στις 16 Νοεμβρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα), η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είπε στις σελ. 8-9:-

10 "Ο ρυθμιστικός ρόλος του δικαστηρίου σε θέματα διαδικασίας και απόδειξης στη διοικητική δίκη είναι διάφορος και ευρύτερος από αυτόν που επιτρέπει το δικονομικό σύστημα που επικρατεί στην πολιτική δίκη. Η διαφορά εκπηγάζει από την ύπαρξη και εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας σε συνδυασμό με τη φύση του ανακριτικού συστήματος. Σε αντίθεση με το σύστημα της αντιδικίας, που διέπει την πολιτική δίκη και 15 που η ευθύνη για την εισαγωγή μαρτυρίας βαρύνει τους διαδίκους, στο ανακριτικό σύστημα η πρωτοβουλία ανήκει και στο δικαστή. Οι αρχές αυτές είναι διάχυτες 20 στο διαδικαστικό κανονισμό του 1962. Στον Γ. Παπαχατζή 'Μελέται επί του Δικαίου των Διοικητικών Διαφορών' στη σελ. 136 συναντούμε την ακόλουθη εύστοχη παρατήρηση επί του θέματος.

25 ' Ο δικαστής, ουχί δ' οι διάδικοι, διευθύνει την έρευναν του πραγματικού μέρους της υποθέσεως' "

Αφού παρέθεσε απόσπασμα από την υπόθεση *Phedias Kyriakides* (ανωτέρω), είπε στη σελ. 9:-

30 "Ατηχώντας την αρχή που εγκαινίασε η παραπάνω υπόθεση, η κατοπινή υπόθεση *Ανδρέας Μαλάης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1965) 3 Α.Α.Δ. 572, 574 αναφέρεται:-

' For the purposes of this Ruling it would be useful to remember that in this kind of proceedings the Court has both the power and responsibility to regulate the

production of evidence in accordance with the requirements of the due discharge of its competence under Article 146. This is so because of the nature of such competence."

Η διοικητική δίκη προορίζεται να εξασφαλίσει τα υποκείμενα δικαιώματα των ιδιωτών και τον αντικειμενικό έλεγχο της νομιμότητας της διοικητικής δράσεως. 5

Το διοικητικό δικονομικό δίκαιο είναι ουσιαστικά ανακριτικό, ερευνητικό. Η αναζήτηση λύσεων στη δικονομία της πολιτικής δίκης περιπλέκει ενδεχομένως τα πράγματα. 10

Στη διοικητική δίκη ο Δικαστής, και όχι οι διάδικοι, διευθύνει την έρευνα. Έγγραφα και άλλη μαρτυρία σχετική με τα επίδικα θέματα είναι αποδεκτά σε όλα τα στάδια της δίκης, τόσο στην πρωτοβάθμια εξέταση της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης ή πράξης, όσο και στη δευτεροβάθμια. 15

Ο Δικαστής στη διοικητική δίκη δεν περιορίζεται στα στοιχεία που παρουσιάζουν οι διάδικοι, αλλά, για πληρέστερη έρευνα, μπορεί να δώσει οδηγίες για προσκόμιση εγγράφων που κρίνει ότι είναι σχετικά και ασκούν οποιαδήποτε επιρροή στην απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης. 20

Με βάση τα πιο πάνω, τα Τεκμήρια 1 και 2 είναι αποδεκτή μαρτυρία και το Δικαστήριο θα προχωρήσει στην αξιολόγησή τους. 25

Απορίπτουμε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του εφεσίβλητου Χ"Χάμμα. Τα έγγραφα αυτά είναι γνήσια. Είναι αδιανόητο να φανταστούμε ότι ο κ. Louie, τέως Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της ΟΥΝΕΣΚΟ, θα απέστειλε εκ των υστέρων την επιστολή Τεκμήριο 2. 30

Από το πιο πάνω έγγραφο, είναι φανερό ότι ο εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ ειδοποιήθηκε, προσκλήθηκε, αλλά, για λόγους που ανέφερε ο ίδιος στην επιστολή του της 5ης

Ιανουαρίου, 1991, δε συμμετείχε στις συνεδρίες που λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Η απαίτηση της παραγράφου (2) του Άρθρου 33 ικανοποιείται πλήρως.

5 Ο πρωτόδικος Δικαστής αποφάσισε ότι ο Κανονισμός 8(2) των Κανονισμών καθιστά την κλήση σε συνέντευξη όλων των υποψηφίων που κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης απαραίτητη και επιτακτική.

10 Το ουσιαστικό μέρος του Κανονισμού αυτού έχει:-

"Κανένας δε διορίζεται, εκτός αν κληθεί σε προσωπική συνέντευξη."

Η ερμηνεία του πρωτόδικου Δικαστηρίου δε μας βρίσκει σύμφωνους. Το λεκτικό του Κανονισμού δεν πάσχει από ασάφεια. Ο νομοθέτης περιόρισε την ανάγκη κλήσης σε προσωπική συνέντευξη. Με τον Κανονισμό, ούτε αναγκαία είναι, ούτε επιβάλλεται η κλήση σε προσωπική συνέντευξη όλων των υποψηφίων. Ο Κανονισμός είναι διατυπωμένος με αρνητικό τρόπο. Αποκλείει διορισμό

15

20 υποψηφίου που δεν κλήθηκε σε προσωπική συνέντευξη.

Στην παρούσα περίπτωση κλήθηκαν σε συνέντευξη 9 από τους 27 υποψήφιους που κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, μεταξύ των οποίων το ενδιαφερόμενο μέρος και οι εφεσίβλητοι Κωνσταντίνου και Στεφάνου.

25 Δεν κλήθηκε ο εφεσίβλητος Χ"Χάννας.

Η Επιτροπή αποφασίζει ποιους θα καλέσει σε συνέντευξη. Η προπαρασκευαστική απόφαση της Επιτροπής ενσωματώνεται στην τελική πράξη και υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, αν προσβληθεί από υποψήφιο που δεν προ-

30 σκλήθηκε σε συνέντευξη.

Η Επιτροπή αποφάσισε ότι επτά αιτητές δεν κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ο Χ"Χάννας, σύμ-

φωνα με το πρακτικό της Επιτροπής, κατείχε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ο λόγος που δεν κλήθηκε σε προσωπική συνέντευξη καταγράφεται στα πρακτικά.

Το σχετικό πρακτικό της Επιτροπής, αναφορικά με την κατοχή των προσόντων και την επιλογή για κλήση σε συνέντευξη, αναφέρει: "Δεν πληρούν τα σχέδια υπηρεσίας και δεν θα κληθούν σε συνέντευξη" επτά κατονομαζόμενοι υποψήφιοι.

Στις σελ. 15 και 16 των πρακτικών, Παράρτημα Γ στην ένσταση, διαβάζομε:-

"Η Επιτροπή αφού μελέτησε προσεκτικά όλα τα στοιχεία που υποβλήθηκαν μαζί με την αίτηση του κάθε υποψηφίου και αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα και την πείρα όλων των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της κάθε θέσης και αφού μελέτησε όλες τις άλλες πληροφορίες που οι ίδιοι οι υποψήφιοι ανέφεραν στην αίτησή τους αποφάσισε να καλέσει σε προσωπική συνέντευξη μόνο τους υποψηφίους που έκρινε ως καταλληλότερους και οι οποίοι κατά την κρίση της υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και είχαν τη δυνατότητα να επιλεγούν και οι οποίοι πληρούν τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούμενα προσόντα. Τα ονόματα των επιλεγέντων για προσωπική συνέντευξη αναφέρονται πιο κάτω για την κάθε θέση. Αναφέρονται επίσης το δικαιολογητικό καθώς και τα ονόματα εκείνων που δεν επιλέγηκαν για προσωπική συνέντευξη.

.....

Η Επιτροπή έκρινε ότι οι πιο κάτω δεν έχουν την απαραίτητη πείρα για την παρούσα θέση και δεν επιλέγηκαν για προσωπική συνέντευξη:"

Στο τέλος του πρακτικού κατονομάζονται 18 υποψήφιοι από τους 27 που κρίθηκαν ότι πληρούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας. Μεταξύ αυτών είναι και ο εφεσίβλητος Χ" Χάννας.

Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της το Σχέδιο Υπηρεσίας, στο οποίο καθορίζονται τα καθήκοντα και οι ευθύνες της θέσης και τα απαιτούμενα προσόντα. Είχε, επίσης, ενώπιόν της τις αιτήσεις των υποψηφίων με όλα τα στοιχεία που οι ίδιοι οι αιτητές έθεσαν ενώπιον της Επιτροπής.

Το πρακτικό που έχει προεκτεθεί, παρόλο που δεν έχει την καλύτερη δυνατή διατύπωση, δεν επιδέχεται καμιά παρερμηνεία. Η Επιτροπή εξέτασε ποιοι υποψήφιοι κατείχαν και ποιοι δεν κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Επτά δεν τα κατείχαν. Αυτό αναφέρεται με σαφήνεια. Από τους υπόλοιπους, αφού ερεύνησε τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν της, επέλεξε εννέα υποψήφιους για κλήση σε συνέντευξη, ως τους καταλληλότερους, οι οποίοι, κατά την κρίση της, υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και είχαν τη δυνατότητα να επιλεγούν, λαμβάνοντας υπόψη και την έκταση της πείρας τους.

Το πρακτικό της Επιτροπής, διαβαζόμενο ως ένα ενιαίο σύνολο, φανερώνει ότι ο Χ"Χάννας κατείχε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, αλλά υστερούσε έναντι των άλλων, που κρίθηκαν ως καταλληλότεροι για επιλογή, σε πείρα σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης. Η πείρα, σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης, ήταν μεταξύ των κριτηρίων.

Οι αιτήσεις του εφεσίβλητου και του ενδιαφερομένου μέρους είναι ενώπιον του Δικαστηρίου - (βλ. σελ. 133-149 του Χ"Χάννα και σελ. 150-165 του ενδιαφερομένου μέρους).

Το Δικαστήριο διεξήλθε τα πιο πάνω έγγραφα και κατέληξε ότι η προπαρασκευαστική αυτή απόφαση της Επιτροπής ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

Οι εφεσίβλητοι Κωνσταντίνου και Στεφάνου πρόβαλαν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε το προσόν "Ενημερότης και ενδιαφέρον σε θέματα παιδείας, αθλητικών, καλλιτεχνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων".

Το ενδιαφερόμενο μέρος, σύμφωνα με τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, εκτός από τα ακαδημαϊκά του προσόντα, υπηρέτησε από το 1977 μέχρι το 1978 Διοικητικός Λειτουργός στο Υπουργείο Εργασίας. Από το 1979 μέχρι το 1986 ήταν ο Διοικητικός Λειτουργός του Ινστιτούτου Ξενοδοχειακών και Επισιτιστικών Τεχνών, ΙΞΕΤ, μια από τις λίγες Ανώτερες Σχολές της Δημοκρατίας. Πρωτοστάτησε στην αναδιοργάνωση της Ξενοδοχειακής Σχολής. Συμμετείχε ενεργά στη δημιουργία της Ακαδημίας Δημόσιας Διοίκησης. 5 10

Η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική δικαιοδοσία της Διοίκησης και το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο όταν υπάρχει παράβαση νόμου ή πλάνη περί τα πράγματα. Η κατοχή των προσόντων είναι θέμα πραγματικό. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η απόφαση της Διοίκησης είναι εύλογα επιτρεπτή. 15

Το Δικαστήριο, αφού εξέτασε με προσοχή την επιχειρηματολογία των δικηγόρων και τα ενώπιόν του στοιχεία, κατέληξε να μην επέμβει στην απόφαση της Επιτροπής - ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. 20

Οι εφεσίβλητοι δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση επιτρέπεται. 25

Η αντέφεση απορρίπτεται.

Ο προσβαλλόμενος διορισμός επικυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται και η αντέφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.